

Verhalen uit
de pen van
@LieveLotty

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen
Tekststudio Schrijven en Schrappen

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Inhoudsopgave

ZORBAS BEACH ISLAND	3
INPAKKEN EN WEGWEZEN	10
DE BLOTEBILLEN CAMPING.....	16
HOUSEWARMING IN HENGELO.....	20
GUILTY PLEASURE	24
OPPOSITES ATTRACT	29
BRAZILIAN	34
LEGE FLESSEN, LIEFDE EN OVERGAVE.....	41
DE GYNAECOLOOG	45
SCARY MOVIE.....	51
EEN LEVEN AAN DE ZIJLIJN	56
ALS JE HAAR MAAR GOED ZIT	61
OVER LOTTY ROTHUIZEN @LIEVELOTTY.....	66

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Zorbas Beach Island

geplaatst op 28 juli 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Vakantie.

Met weemoed denk ik terug aan de we-zien-wel-waar-we-terecht-komen-vakanties. Tent achterin en rijden maar.

Not anymore.

Ik maak nu onderdeel uit van een zevenkoppig Samengesteld Gezin. De eerste vakanties samen traden we met gezonde naïviteit tegemoet. Iets van hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Forget it.

We probeerden van alles: kamperen in Zeeland, een afgelegen huis in de Ardennen, een huis met sauna en zwembad...

Steeds was ik blij dat we het er zonder ernstig letsel vanaf brachten. Een geblutst ego en een mislukt stiefmoedergevoel niet meegeteld.

Lief en ik hebben voor elkaar gekozen. De kinderen zijn veroordeeld tot elkaar. Zo'n bij elkaar geraapt gezin heeft de eerste jaren dan ook meer weg van een oorlogsgebied.

De ervaring heeft ons wijs gemaakt. Dit jaar doen we het anders.

Dit jaar doen we het goed.

Deze zomer zijn we nog maar met z'n zessen. Dochter Negentien knijpt er met haar verkering tussenuit. Ze wil wel eens *uitgerust* terugkomen van vakantie.

Dat scheelt er weer één.

Al in december buigen Lief en ik ons over de zomervakantie. We pakken De Lijst erbij. Hierop staan de wensen van iedereen. Democratisch samengesteld.

Ver weg. Als we maar gaan vliegen. Aan zee. Veel doen. Uitslapen. Weinig doen. Duiken. Schrijven. WiFi. Zwembad. Jongens. Laptop. Uitgaan. Snorkelen. Lezen. Elektriciteit. Alles behalve kamperen. Abseilen. Jetskiën...

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

De lijst lijkt eindeloos en de opgave onmogelijk.

Om twee uur 's nachts zitten we nòg zwetend voor de smeulende open haard. Mijn ogen prikken van vermoeidheid. Ik voel een huwelijks crisis naderen. Maar dan zie ik iets en ik stoot Lief aan.

Dit is het: Zorbas Beach Island op Kreta!

Samen bekijken we de website waar het zonnetje vanaf spat. Een walhalla voor gezinnen.

Excursies voor luie mensen. Appartementen die slechts door het zwembad van de zee zijn gescheiden. Naadloos gaat het zwembadblauw over in het zilte nat.

Ontbijt en dinerbuffet inbegrepen. 'Voor elk wat wils' staat er voor de duidelijkheid. Dát is wat wij willen!

Ligbedden en snorkelsets.

Mousaka en kroketten.

Ouzo en Magnums.

Zon en parasols.

Boogschieten, abseilen, jeepsafari....

Dezelfde avond hebben we geboekt.

Dit wordt de Vakantie Van Ons Leven.

Zes maanden later worden we hartelijk ontvangen op [Zorbas Beach Island](#). We herkennen alles van de website en het klopt allemaal! Alleen onze kamer is nog een verrassing.

Als groot gezin krijgen we twee kleine appartementen naast elkaar. Met elk drie bedden. Zonder aparte slaapkamers.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Lief en ik willen een appartementje voor onszelf. Daar denken de kinderen anders over: een van de kleintjes moet bij ons liggen, besluiten de puberdochters -voor de verandering- eensgezind.

'We kunnen best één matras uit onze kamer bij jullie leggen...' opper ik voorzichtig. Maar niemand is bereid om op de grond te slapen.

Ik besluit wat minder tactisch te zijn: 'Wij willen graag wat privacy.' zeg ik vastberaden.

Hoongelach en walging vallen mij ten deel. 'Gádver!' roept mijn zoon. 'Jullie gaan hier niet liggen batsen hè! Dan slaap ik wel bij jullie op de kamer om te zorgen dat dat niet gebeurt!'

Dochter Zestien is het met hem eens. 'Het is maar voor twee weken. Doe niet zo stom. Je kunt toch wel even zònder?!' Ze sluit haar woorden af met kots geluiden en beent met een onweersgezicht de kamer uit.

'Echt niet!' roep ik. 'Het is ook ónze vakantie!'

We pakken de matras op en verhuizen het naar de kinderkamer. Onze eenpersoonsbedden schuiven we tegen elkaar.

Klaar om te batsen.

's Avonds kruipen we moe maar voldaan onder de schoongewassen lakens. De harde bedranden vormen een grote spleet tussen de bedden. Niet romantisch. Het is te heet om samen op één bed te liggen. Maar in de kinderkamer is het stil.

Ons eerste ontbijt. We zitten met z'n zessen aan een lange houten tafel. Iedereen is nog moe.

Het acclimatiseren is in volle gang.

Gemopper en geklier. Iedere opmerking kan aanleiding zijn voor een beschuldiging. Ik stel me voor dat het zo in het bejaardentehuis gaat.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Het vakantiegeld brandt in de zakken van de kids. Dochter Dertien koopt een zevende en achtste bikini. Dochter Zestien koopt drie jurken. De jongens kopen laserlampjes waarmee ze vliegtuigen naar beneden kunnen halen. We beginnen te ontspannen.

Tijd om naar het strand te gaan.

Uit mijn koffer haal ik een paar vergeelde bikini's waarvan het elastiek zijn beste tijd wel heeft gehad. De topjes zijn ongedragen. Oorzaak: opgroeien in de tijd dat topless normaal was. Ik heb nooit meer aan topjes kunnen wennen. Ik probeer het nog aan de kinderen uit te leggen. 'Toen ik zo oud was als jij, lagen we allemaal topless te zonnen. En niemand schoor zijn oksels of bikinilijn.' Vol afkeer laten ze hun ogen rollen.

De kritische blik van puberende stiefdochters en de schaamte van mijn zoon, zorgen ervoor dat ik rekening met hen hou.

Deze vakantie draag ik bikinitopjes. Ik moet wel.

Op het strand valt me op dat de topjes om mij heen een ontwikkeling hebben doorgemaakt die *mijn borsten* hebben overgeslagen. Trots loopt Dochter Dertien met haar borst vooruit in haar nieuwe bikini. Dochter Zestien is van nature al goed bedeed maar kan dankzij haar bikini de concurrentie met Pamela Andersson met gemak aan. Als ze wist wie dat was.

Alle dames om mij heen dragen hun borsten in strak vormgegeven zwembeha's. Zelfs een stevig uitgedijde moeder. Met benen die hun beste tijd hebben gehad baant ze zich een weg door het mulle zand.

Haar buik verraadde meerdere zwangerschappen. Een sportschool heeft ze nog nooit van binnen gezien. Haar bikinibroek zit strak tussen haar hammen geklemd.

Maar haar pronte boezem loopt wel vóór haar uit.

De gigantische borsten zijn verpakt en gebeeldhouwd in zeeblauw lycra. De vormen zijn afkomstig uit een fabriek in China. Parmantig, jong en sexy.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Maar *mijn* vormloze topje verliest het bij de eerste golf van het geweld van de zee. Mijn borsten hebben vrij spel. Het topje hangt doelloos om mijn nek. Mijn zoon bedekt zijn ogen om het niet te hoeven zien...

Onder het motto 'als de kinderen het naar hun zin hebben...' wagen we ons de volgende dag in WaterCity: Europa's grootste waterpretpark.

'Onze' meiden hebben bekijks. Slank, lang, knap. Gillend glijden ze van de hoogste glijbanen. Gierend van het lachen komen ze terug als de lifeguard bovenin de toren Dochter Zestien bij zich wilde houden. 'Hij vindt mij *the most beautiful girl!*'

Dat moet Lief zien. Terwijl we samen de toren naar de Body Slide Syclone beklimmen roept hij: 'Straks wil hij Lotty *ook* versieren!' De meiden kijken tegelijk met dezelfde afkeurende blik in hun ogen achterom.

Hij is ècht knettergek, denken ze.

De lifeguard kijkt me niet aan maar geeft me een harde zet zodat ik als een raket van de glijbaan word afgeschoten om vervolgens op mijn kop in een soort watercentrifuge te belanden. Proestend en naar adem happend kom ik boven.

Mijn broekje op mijn enkels. Mijn topje achterstevoren en binnenstebuiten.

Alleen Lief wil nog bij mij horen.

Bij de Black&Red Hole zegt de lifeguard dat deze baan niet geschikt is voor zwangere vrouwen. Ze wijst vriendelijk doch beslist op mijn buikje. Ik troost mezelf met de gedachte dat ik er dus nog jong genoeg uit zie om zwanger te zijn. Ik steek mijn tong uit en glij naar beneden.

Het is tijd voor een nieuwe bikini als ik niet langer als attractie wil worden gezien. Bij de Chinese winkel (ja, we zijn nog steeds op Kreta) neem ik zoveel bikini's mee naar het pashokje als mijn armen kunnen dragen.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Lief wacht geduldig aan de andere kant van het gordijn. Vol verbazing pas ik de ene bikini na het andere. Cup D staat op het label. Chinese maten. In Nederland vul ik met moeite een cup B. Het is net als de maten van condooms. Die zijn ook alleen vanaf maat L te koop. Alles om de consument een goed gevoel te geven.

Die middag lig ik met mijn nieuwe strak vormgegeven borsten op het strand. Ik moet nog wennen aan mijn met strass steentjes versierde voorgevel. Als ik op mijn rug lig blijft de vorm overeind. Ik ben de enige die zich hierover verbaast.

In de golven blijft mijn ballenbak goed op zijn plaats. Lachend spring ik op en neer. Zelfverzekerd stap ik over de loopplank naar mijn ligbed. Terwijl mijn lichaam opdroogt in de warme zon, blijven mijn borsten nat en koud. Het topje is een watermatras dat de rest van de dag niet meer opdroogt.

Ik leg mijn Chinese boobies te drogen in het zand.

Terwijl ik wegdommel in de zon droom ik van mannen in zwembroeken. Met voorgevormde bobbels. Grote, extra grote en mega grote bobbels.

Opgevulde bobbels versierd met knopen, strikjes, strass en tetsen. Bobbels in alle kleuren van de regenboog.

Ik droom van mannen die wijdbeens lopen omdat de bobbel in hun broek normaal lopen onmogelijk maakt. Een strand vol Chinese bobbels in de maten L, XL en XXL.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Inpakken en wegwezen

geplaatst op 2 augustus 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Na een drukke vakantie met de kinderen op Kreta, zijn wij aan de beurt.

Bij thuiskomst slingeren we de vuile was door een sopje, leveren we de kinderen af bij de voormalige wederhelften en maken ons klaar voor ons weekje samen weg. Dát is het jaloersmakende voordeel van een scheiding waar gelukkig getrouwde stellen met afgunst naar kijken.

We duiken in de schuur van Lief waar vorig jaar de kampeerspullen zijn neergezet. In rap tempo verzamelen we wat we nodig hebben. Vorige keer reden we met de drieënveertig jarige Suburban naar Bretagne en kwamen we met een Renault Fluence terug terwijl de Sub weken later gerepatrieerd werd. Dit jaar nemen we de managersauto van Lief. Ruim, luxe en veel sneller.

Terwijl ik de spullen bij zijn auto zet, zet Lief ze in de kofferbak.

Met wiskundig inzicht. Strak. Georganiseerd.

Zonder een centimeter ruimteverlies zet hij de spullen naast-, in- en op elkaar. Totdat hij uiteindelijk de koelbox in de minutieus uitgespaarde ruimte schuift en deze aan despeciaal daarvoor bestemde oplader aansluit. Aankomen met gekoelde drankjes in je achterbak. Wat een luxe! We kunnen morgenochtend meteen vertrekken.

De wekker gaat om 7 uur en voor de tweede keer in een paar weken sta ik op met dat lekkere gevoel in mijn buik. We gaan weg! We kleden ons snel aan, drinken een espressootje en trekken de deur achter ons dicht.

Lief ziet er onnozel uit als hij zijn afstandsbediening steeds opnieuw op zijn portier richt en op het knopje drukt. Steeds harder drukt hij erop maar zonder resultaat. Het portier gaat niet open. Gelukkig werkt de old fashioned way: sleutel in het slot en draaien maar.

Geïrriteerd neemt Lief plaats achter het stuur en hij lijkt oprecht verbaasd dat de motor niet wil starten. Iets met techniek. Hij is niet technisch. Maar wel slim. Enkele tellen later dringt het tot hem door

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

dat de luxe koelkastvoorziening stroom blijft aftappen. Ook als de auto stilstaat.

De accu is leeg. Op. Dood.

Om kwart voor tien worden we door de meneer van de ANWB uitgezwaaid en gaan we met een tjonge-wat-zijn-wij-dom-gevoel én een koelkast koude drankjes op pad.

In de uren die volgen vermaken we ons prima met de cursus Frans voor onderweg. 'Bonjour. Je m'appelle Charlotte. Enchanté. Je voudrai une....' We stoppen voor een espresso en een broodje. We plassen in de bosjes en drinken koud water uit de achterklep. Als we om kwart voor zeven de camping oprijden is de receptie gesloten maar rijden we door naar de gereserveerde plaats 79.

Lief draait de auto met de achterkant tussen 77 en 81 in. Onze toekomstige burens heten ons welkom en kijken vanuit hun luie stoel hoe wij ons huishouden uitpakken.

'Eerst een biertje!' roept Lief tevreden terwijl hij 2 ijskoude Coronaatjes uit de koelkast pakt. We proosten op onze vakantie en trekken de auto leeg. Als we even doorpakken zitten we om 8 uur in onze blote kont aan de pasta carbonara voor onze tent.

Strategisch legt Lief alle tentspullen bij elkaar. Als de auto leeg is zie ik aan het kleine hoopje tentzeil dat er ligt, dat er iets ontbreekt. Eén voor één laat ik de onderdelen door mijn handen gaan.

Slaapcabine. Check.

Luifel. Check.

Andere slaapcabine. Check.

Grondzeil. Check.

'Lief...? Volgens mij zijn we de tent vergeten.' zeg ik zacht. Om de een of andere reden wil ik niet dat de buurtjes me horen. Maar op een camping hoor je alles. Ritsen die open en dicht gaan. Scheten. Lachen. Kreunen. En dus ook wat ik zeg.

De tent vergeten? Onmogelijk. Denkt Lief. Hij controleert wat ik zojuist heb gedaan.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Slaapcabine. Check.
Luifel. Check.
Andere slaapcabine. Check.
Grondzeil. Check.

De buurtjes houden hun adem in.

Wat een geluk, zie je ze denken, we zitten op de eerste rang!

Lief en ik kijken elkaar beduusd aan. We beginnen door elkaar te praten. Hoe het kan. Wat stom. Dat we de tent allebei hebben zien liggen....

Maar dan staat de Manager in Lief op. Hij recht zijn rug, neemt de situatie op, vraagt hoe laat het is en zegt: 'We hebben nog een half uur om een tent te kopen. Blijf jij hier of ga je mee?'

De campingbeheerder geeft per telefoon een lange routebeschrijving naar de dichtstbijzijnde Decathlon een paar dorpen verderop. Samen scheuren we door de dorpen. Een stukje snelweg. We vliegen over rotondes. Terwijl Lief de snelheid van de auto test, doe ik nog een poging iets zinvols op de TomTom in te toetsen.

De klok tikt door.

Lief vloekt en tiert binnensmonds. Ik wil de spanning met een grap doorbreken maar durf het niet.

Om vijf voor half acht moeten we de conclusie trekken dat we Decathlon niet kunnen vinden. We hebben de opdracht niet gehaald. We hebben gefaald.

Net als hij de weg wil opdraaien ziet Lief een bord aan de andere kant: 'Decathlon 100 m à droite'. Hij gooit het stuur om, geeft gas en met gierende banden raced hij à droite.

Naast het parkeerterrein staan tentjes naast elkaar opgesteld. We kunnen altijd vannacht hier slapen, denk ik in een flits. Maar we hebben geen tijd en trekken een sprint naar de ingang waar de medewerkers de spullen al naar binnen halen.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Het is half 8. Sluittingstijd. Maar wij zijn binnen. We kiezen een tent van een plaatje en een paar minuten later zijn we de trotse bezitters van een Family Seconds 4.2 XL.

Seconds staat voor de tijd die je nodig hebt om de tent op te zetten. Een paar seconden dus.

Op de terugweg naar de camping is de sfeer uitgelaten en lachen Lief en ik om de goede afloop. Over de oude tent hebben we het niet meer. We zijn blij met onze nieuwe aanschaf. Ons nieuwe liefdesnest.

Als we weer op ons plekje arriveren, zitten de buren klaar voor de tweede akte? Biertje in de hand. Chips erbij.

Trots gooit Lief het ronde futuristisch uitziende pakket op de grond. We lachen allebei uitbundig en pakken een koud biertje uit de koelkast. We bestuderen kort de beschrijving en beginnen aan ons optreden.

Geroutineerd en op elkaar ingespeeld, zetten we het meegeleverde nieuwe grondzeil in moordend tempo in vier hoeken vast. Lief pakt de opgerolde tent, die iets weg heeft van een mega frisbee, vast terwijl ik als zijn assistente gracieus de spanband lostrek. In seconds ontloopt voor onze ogen een vierpersoons koepeltent.

De tent past precies op het grondzeil en in een oogwenk staat deze op dezelfde hoeken vast. Inmiddels hebben de buren zich in een kring om ons heen verzameld. Het gaat van oh en ah, jeetje die staat snel.

De buurvrouw vindt het tijd voor een praatje. 'We zeiden al tegen elkaar. Wat blijven die twee rustig. Maar ja, je weet niet wat ze tegen elkaar in de auto zeggen hè... Misschien schelden ze elkaar dan wel helemaal verrot. Geven ze mekaar de schuld.'

Wij lachen verliefd naar elkaar met een zó-zijn-wij-niet-blik.

Gelukkig hebben we nog een week de tijd om het Youtube filmpje van de Family Seconds 4.2 XL te bestuderen. Het inpakken ziet er

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

namelijk vreselijk ingewikkeld uit. Dat zou wel eens wat irritatie op kunnen leveren.

Dát gunnen we onze burens niet.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

De blotebillencamping

geplaatst op 9 augustus 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Nog voordat de tent goed en wel staat, hebben we onze kleren in een hoek gegooid. *Die* hebben we deze week niet meer nodig.

Onze keuze voor een blotebillencamping levert altijd weer genoeg gespreksstof op. Op het verjaardagsfeest van oma. Bij de moeders op het schoolplein. Of gewoon in de kroeg.

Succes gegarandeerd!

'Heerlijk!' zeg ik quasi nonchalant tegen mijn buurvrouw tijdens de straatbarbecue. 'We hebben in Frankrijk aan 2 setjes kleding genoeg. Voor de heen-en de terugreis want dáár lopen we de hele week in ons blootje...' . Ze doet of ze me niet hoort, vraagt of ik nog een sateetje wil en zegt dat we het hebben getroffen met het weer. Ze stelt zichzelf gerust door te denken dat ze me verkeerd heeft verstaan. (Zo'n leuke meid, dat zal wel niet kloppen...)

Een vriendin die bekend staat om haar open mind heeft snel haar oordeel klaar.

'Naturistencamping? Bestaat dat dan nog? Dat is toch iets van de NVSH van vroeger?' Ze heeft er een levendig beeld van voor iemand die er nooit is geweest.

'Gadver! Mensen die naakt volleyballen. Of erger, jeu de boules. Een beetje in andermans darmkanaal turen als ze een balletje oprapen. Of van die hangtieten die bij badminton tegen het gezicht terug slaan.'

Zij weet dat op een naturistencamping alleen onfrisse types *au naturel* rondlopen. Ik kijk haar vragend aan.

Au naturel?

'Pakken shag onder de armen, druipend schaamhaar als ze uit het zwembad komen.' zegt ze ter verduidelijking.

'Nudisten gaan gewoon overal met hun kont op zitten. Zwabberbuiken, vetschorten en gratenbalen op de fiets naar de bakker. Dan heb *ik* geen honger meer. Om het milieu te sparen gebruiken ze geen zeep. Hooguit handgemaakte natuurzeep zonder

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

geur en conserveringsmiddelen. Zo'n vies blokje waar de hele familie zich mee wast. Een vaal zeepje waar de lichaamsharen van de vorige gebruiker nog aan plakken. Een verzamelplaats voor bacteriën.'

Haar gezicht staat op standje goor.

'Doen jullie dan ook alles samen?'

Ze ziet mij al onbeschermd op mijn hurken zitten om de onbespoten biologische groenten uit de grond te trekken. Groenten die door mijn Lief in de beek worden gewassen. Dezelfde beek waar kinderen in plassen en waar wij ons wasje in doen...

's Avonds worden tarotkaarten gelegd en dansen we in een kring om het kampvuur om de goden te danken voor het mooie weer.

De rillingen lopen over haar lijf als ik voor de grap zeg dat er geen groentetuin is maar dat we gewoon naakt door de supermarkt achter een karretje lopen.

'En dat zwembad,' vraagt ze nog, 'daar doen ze natuurlijk ook geen chloortabletten in.'

In de kroeg gooi ik het onderwerp verwachtingsvol na een paar wijntjes op tafel. De alcohol vertroebelt het beeld en maakt de tongen los. Eén van de heren weet het precies te vertellen.

'Naturistencamping? Cap d'Agde zeker!' buldert zijn stem door het café. '*The place to be* voor swingers. Een seksdorp. Iedereen doet het met iedereen.' Hij geeft me een steels klapje op mijn billen en knipoogt naar me. 'Dat wist ik niet van jou...' fluistert hij in mijn oor.

De toon is gezet. De naturistencamping is gebombardeerd tot *Hedonista*. Opgewonden begint iedereen door elkaar te praten.

Je moet oppassen dat je man 's avonds na het tandenpoetsen niet door de wellustige buurvrouw het verkeerde tentje in wordt gesleurd waar hij haar op het luchtbed vol overgave uit elkaar trekt.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Hier lopen de mannen de hele dag in erecte toestand rond. De dames zijn zonder uitzondering sexy en gewillig. Geschoren, geharste, gelaserde lichamen, ingesmeerd met olie die glanzen in de zon. Begerige blikken die loerend op zoek zijn.

Op het strand leggen de overspeligen hun handdoekjes zo dicht mogelijk bij elkaar zodat de gebruinde lijven één lange hete keten van verderf vormen.

Deze vakantie is vragen om een geslachtsziekte.

'Maar gelukkig zijn er ook schuimparty's,' lacht de kenner 'kun je het uitgewisselde lichaamsvocht lekker van je afspoelen voordat je naar de volgende gaat.'

Lief en ik heffen het glas op onze vakantie. Zolang de vooroordelen maar blijven bestaan, blijven de naturistencampings lekker rustig. *Wij* hebben onze bijdrage in elk geval weer geleverd 😊.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Housewarming in Hengelo

geplaatst op 16 augustus 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

We zijn onderweg naar Hengelo. *Of all places.*

De oldtimer Suburban staat werkloos in de garage sinds de hele familie in staking is gegaan. We willen het niet meer, door de ANWB naar huis worden gebracht.

Tot verdriet van Lief. Die had het er voor over. Als de Sub stil komt te staan aait hij liefkozend over de motorkap en belt met opgewekte stem de ANWB. Wachten in de berm terwijl de auto's met 120 kilometer aan hem voorbij razen, lijkt ineens het leukste wat hem kan overkomen op zijn vrije zondagmiddag.

Dat doen we dus niet meer.

We stappen in mijn Twingo. Twee uur rijden in een Twingo is niet leuk. Twee uur rijden in een Twingo met vier personen en een hond noem ik een *uitdaging*.

Stilletjes zit Lief naast mij met zijn benen dubbelgevouwen, knieën opgetrokken. Op de achterbank zitten onze *iPadboys* van elkaar gescheiden door de minimale bagage die we voor dit weekend kunnen meenemen. Genoeg om een barrière tussen hen te vormen zodat er geen slaande ruzie ontstaat.

De bejaarde Golden Retriever hijgt non-stop haar hete adem tegen de smalle jongensnekjes. Ze stinkt uit haar bek. We draaien de raampjes open waardoor we geen muziek meer horen en elkaar niet kunnen verstaan.

Als we bezweet aankomen worden we hartelijk ontvangen. Na het eerste glas wijn, zijn we de rit alweer vergeten. We bewonderen het huis van mijn broer en zijn vriendin. Het is tenslotte een *housewarming*.

De kinderen gooien papieren vliegtuigjes van het balkon.

De hond plast op het gazon.

We zetten onze ouders op een bankje in de zon.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Iedere keer als ik mijn vader zie, schrik ik weer. Het gaat steeds een beetje *minder*.

Hij is er maar hij is er niet.

In de drukte ontgaan de gesprekken hem. Hij drinkt zijn koffie uit een tuitbeker. Anders loopt het zo langs zijn mond, over zijn kin op zijn kleren. Hij voelt het niet. Hij schaamt zich een beetje.

Naast hem zit mijn gekrompen moeder. Ze heeft net een paar oogoperaties gehad. Op haar gezicht heeft ze een joekel van een zonnebril. De bril doet me denken aan vroeger. Ze heeft er eerder zo één gehad. Ik schaamde me voor haar. Ik vond haar lijken op een bromvlieg.

'Waar háál je zo'n bril, mam?' vraag ik uit oprechte nieuwsgierigheid. 'Och kind! Die is al dertig jaar oud. Van de ANWB. Zo'n fijne bril nu mijn ogen zo gevoelig zijn...'

Lief steekt de barbecue aan. Op de achtergrond ratelt mijn schoonzus in rap Italiaans met een Twents accent. We eten, we drinken. We zijn familie.

Mijn zoon moet zich melden bij zijn oma. Met rapport. Hij weet wat dit betekent. Met het geldbedrag in zijn achterhoofd hoort hij oma's reactie op zijn rapport aan. Bij ieder vak heeft ze een vraag, een compliment of een opmerking. Hij moet een gaap onderdrukken. Eindelijk komt haar portemonnee tevoorschijn. Ongeduldig neemt hij de vijf euro aan.

De kinderen doen verstoppertje en gebruiken het hele huis. Housewarming krijgt daarmee een andere betekenis. De nieuwe gordijnen, het echtelijk bed en het nieuwe ligbad worden ingewijd.

Als het wel heel lang stil is, vinden we de kinderen in de werkkamer van mijn broer.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ze hebben een boek uit zijn boekenkast gehaald. Een kunstboek.

Ademloos bladeren ze door [Heaven to Hell van David LaChapelle](#)*. Van alle kunstboeken hebben ze het enige boek gevonden dat grenst aan porno. Broer staat er schaapachtig bij te lachen en snuit zijn neus. Dit vindt hij leuk. 'Stond dat boek in *mijn* kast?' speelt hij verontwaardigd. 'Dan heeft *iemand anders* dat er stiekem in gezet!'

'En *ik* heb het gevonden!' roept de jongste trots. 'Laat eens kijken.' zegt broer en slaat meteen zijn handen voor zijn ogen. 'Kijken jullie dáár naar? Bah!'

Aan het einde van de dag schuifelen mijn vader en moeder naar de auto van mijn schoonzus. Ze worden naar huis gebracht. Ze wuiven vanaf de achterbank. Als wij niet veel later onszelf in de Twingo proppen rijden we zonder mopperen in twee uurtjes naar huis.

* Waarschuwing: kan schokkende beelden bevatten 😊

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Guilty pleasure

geplaatst op 23 augustus 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Lief en ik delen een *quilty pleasure*; naar de film op woensdagmiddag. *Pleasure* omdat we naar de beste films gaan in een vrijwel lege zaal. *Guilty* omdat het toch een beetje onder werktijd is. Ik ben eigen baas. Maar wel een strenge.

Het genot wint het van het schuldgevoel dus we doen het vaak en vol overgave.

We pakken de film van half vijf en Lief komt me halen. Nog even dit stukje afmaken. Nog snel de hond laten plassen. Ander truitje aan...

Lief kijkt me ongeduldig aan terwijl hij in de deuropening staat te wachten. *Altijd hetzelfde*, zie ik hem denken.

Als we in mijn Twingootje stappen gooi ik het portier onnodig hard dicht en trap het gas meteen flink in. Lief moet zich aan het handvat vasthouden om in de bochten niet tegen me aan te vallen. De auto is klein, hij is groot. Ze passen niet bij elkaar.

Bij ieder verkeerslicht kijken we op de klok in de auto. Het display geeft 16:22 aan. Dat is krap. Lief kijkt ook maar eens op zijn telefoon. '*Zestienhonderd vierentwintig*' zegt hij geïrriteerd, 'jouw klokje loopt niet bij.'

De sfeer in de auto is nu om te snijden. Het verwijt hangt in de lucht. En het is *mijn* schuld als we het niet halen. Voor de zoveelste keer. In plaats van 'sorry' zeggen, neger ik het laatste rode licht en scheur met een vloeiende beweging door de bocht naar beneden de parkeergarage in.

Ik *draai* mijn raampje open. Niets is automatisch aan deze auto. Zelfs dát voelt nu als mijn schuld. Lief geeft me zijn pinpas om de slagboom te openen. Geroutineerd steek ik de kaart in de gleuf en wacht. Als ik de kaart niet snel genoeg terugkrijg, druk ik op een knop.

'Wat doe je nou?' schreeuwt Lief het uit. 'Waar doe je die kaart nou in, muts?' Zijn woorden raken doel en ik voel duizenden spelden prikken op mijn huid.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

'Kijk dan wat je doet! Links is om te chippen. Je steekt hem in de gleuf van de tickets. Het staat er toch! Haal mijn pas er dan uit!'

Mijn hersenen lijken vertraagd te werken.

Ik hoor wat hij zegt maar het dringt langzamer tot me door. Nu zie ik het ook. Zijn pinpas heb ik in de gleuf van de tickets geschoven. Lekker ver doorgeduwd. Ik zie nog een randje van de pas zitten maar kan er met mijn lange nagels geen grip op krijgen.

'Zestienhonderd achtentwintig. We kunnen de film wel schudden.' Hij pakt mijn handtas en begint als een bezetene te graaien. 'Wat doe je?' vraag ik, alsof ik mijn grootste geheim in die tas heb bewaard. 'Heb je een nagelvijl bij je?' vraagt hij. Ik zie de kartonnen vijl voor me en zeg nee.

Achter me is de eerste auto aangesloten. Ik zwaai onhandig naar achteren. *Eventjes wachten*, prevel ik zacht. Ik voel hoe mijn hartslag omhoog gaat. Zweetdruppeltjes op mijn bovenlip. Vloekend stapt Lief uit de auto. 'Trut!' hoor ik hem nog zeggen met een lange rollende r.

Au.

In mijn achteruitkijkspiegel zie ik hoe hij naar de auto achter me loopt. Ik kan niet horen wat hij zegt maar de auto rijdt naar achteren en sluit aan bij de slagboom die alleen voor het casino bestemd is. De mevrouw kijkt me even kort afkeurend aan.

Je bent zelf een trut, denk ik.

Terwijl Lief door de garage ijsbeert, heb ik het peuteren opgegeven. De kaart is door mijn gepulk nog verder het apparaat ingeschoven. Ik druk op de knop voor hulp. 'Meldkamer, goedemiddag. Waar kan ik u mee helpen?' schalt een blikkerige stem door de garage.

'Ik heb per ongeluk mijn pinpas in het verkeerde gleufje gedaan...'

'Mijn pinpas!' hoor ik achter me.

'Nu zit 'ie vast. Ik heb alles al geprobeerd.' Mijn stem klinkt onvast.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

'Geen probleem' zegt de robotstem vriendelijk. 'Laat uw auto maar voor de slagboom staan en zeg tegen de andere automobilisten dat ze langs het casino naar binnengaan. Er komt zo iemand naar u toe. Kan tien minuutjes duren.'

Tien minuutjes?

Er volgen minuten die eindeloos duren. Ik heb de motor afgezet en doe alsof ik ontspannen op mijn telefoon zit te twitteren. In werkelijkheid bespied ik mijn geliefde die er zo anders uitziet als er stoom uit zijn oren komt. Hoe langer we wachten hoe bozer hij wordt.

Ik kijk op de klok.

Zestienhonderd vierendertig zeg ik zachtjes tegen mezelf in het achteruitkijkspiegeltje en er borrelt een lach in me op. Ineens zie ik de humor van de situatie in en net als ik hardop begin te lachen komt er een witte auto van het parkeerbedrijf aanrijden. Hij stopt naast me voor de slagboom van de uitgang. Er stapt een oudere man uit die de situatie snel opneemt.

'Goedemiddag mevrouw! Zet uw autootje maar een stukje naar achteren. Anders kan ik er niet bij. Gedwee doe ik wat me opgedragen wordt. De vriendelijkheid van de man geeft me moed en ik lach mijn liefste lach naar hem. Het werkt; hij lacht terug.

Lief komt er nu bij staan en samen kijken we hoe hij met een paar sleutels de automaat opent en de voorkant openklapt. 'Ziezo. Hier is de boosdoener.' Hij wil de pinpas aan mij geven maar Lief is me voor en grist zijn pas uit de handen van de man.

'Gebeurt dat nou vaak, meneer? Dat iemand zijn pas in het verkeerde gleufje stopt?'

Ik kijk hem onschuldig aan en knik ondertussen bijna onzichtbaar maar dwingend ja. Ik voel hoe ik mijn wenkbrauwen optrek en mijn mondhoeken in een vriendelijke glimlach forceer. We wisselen een blik van verstandhouding. Hij kijkt kort naar Lief en schat de situatie in één keer goed in.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

'Gebeurt dat vaak? Gebeurt dat váák? U moest eens weten. Een paar keer per dag!' zegt hij lachend tegen mij. Dan draait hij zich om naar Lief en zegt: 'En het zijn niet alleen maar blondjes in kleine autootjes hoor.'

Als we op het terras zitten is het vijf uur. De wijn staat op tafel, de bitterballen liggen in het vet. *Guilty pleasure*. Maar straks mag *hij* betalen.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Opposites attract

geplaatst op 13 september 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Een lange zomervakantie is goed om de liefde tot ongekeende hoogtes op te laten bloeien. Maar het blijkt een aanslag te zijn op onze relatie. Eenmaal thuis gekomen sluit ik de deuren van mijn huis hermetisch af.

Thuis. Alléén. Lekker!

's Avonds in bed voel ik me minder stoer. Wat is er met ons gebeurd, vraag ik me af, terwijl ik lig te woelen tot diep in de nacht.

Na vier heftig verliefde jaren beginnen de eerste barstjes in onze wanna-have-relatie te komen. Tot voor kort wuifden we onze karakterverschillen vrolijk weg.

Opposites attract. Wij zijn er het levend voorbeeld van.

Tijdens onze eerste ontmoetingen liep hij strak in pak, ik in joggingbroek met hoge hakken. Hij nam me mee naar het theater, ik sleepte hem naar een dancefeest. Zijn kledingkast zag eruit als een etalage van de Bijenkorf, de mijne leek op de kringloopwinkel.

So far so good.

Maar de verschillen beginnen de laatste tijd steeds vaker op een vervelende manier de kop op te steken. De verschillen zijn geen verschillen meer. De verschillen worden ineens *tekortkomingen*.

Als ik de vaatwasser van Lief net heb ingeruimd, haalt hij alle vuile borden er weer uit om ze systematisch opnieuw in de machine zetten. Met een wijds gebaar wijst hij naar de ruimte die overblijft als hij klaar is. *Zie je nou wel*, wil hij zeggen. *Doe het dan voortaan lekker zelf*, denk ik.

Hij is praktisch en georganiseerd. Ik gebruik mijn intuïtie en mijn buikgevoel. Hij probeert me met argumenten te overtuigen, ik begrijp niet dat hij dingen niet aanvoelt. Hij wil weten waar hij aan toe is, ik hou van verrassingen. Hij doet dingen volgens de regeltjes, ik kleur graag buiten de lijntjes. Als hij eerlijk zijn mening geeft, vind ik hem onbeschoft en hard. Vrouwen die hun emoties uitbundig tonen ervaart hij als *drama queens* .

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Als we een aanvaring hebben gehad, duiken we meestal snel het bed in waar we de verschillen van een andere kant bekijken. Seks, hét bindmiddel in de liefde. Werkt altijd.

Tot voor kort.

Lief maakte een vergissing. Een Grote Vergissing. Hij bemoeide zich met de opvoeding.

Mijn *invulling* van de opvoeding.

Mijn omgang met mijn enige zoon is op zijn zachtst gezegd iets anders dan die van hem met zijn vier bloedjes.

Zijn kinderen kun je met een gerust hart bij de Koning aan tafel laten aanschuiven. *Mijn* zoon moet ik steeds vertellen dat hij voor het eten naar de wc moet gaan én daarna zijn handen moet wassen. Zijn kinderen eten *alles*. Mijn zoon eet alles *niet*.

Hij wil zijn kinderen zo snel mogelijk zelfstandig de wereld in sturen en neemt deze taak uiterst serieus. Ik wil zo veel mogelijk genieten van de jaren dat mijn zoon nog kind is.

Goedbedoelde adviezen komen aan als keiharde kritiek. Mijn houding verandert in een kom-je-aan-mijn-kind-dan-kom-je-aan-mij-houding. Niet sexy. Het begin van het eind.

Ongemerkt heeft zich een kilte tussen ons genesteld die voor verwijdering zorgt.

'Ik moet met je praten' zeg ik op een avond, 'over ons.' Het is eruit en ik kan niet meer terug.

'Hoe ernstig is het? Maak je het uit?'

Verbaasd kijk ik naar zijn geschrokken gezicht en realiseer me dat hij nu al de uitkomst wil weten terwijl ik nog *uren* met hem wil praten om onze relatie te analyseren. 'Vandaag nog niet' antwoord ik.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Op zoek naar een oplossing blader ik door 'Vrouwen komen van Venus, mannen van Mars'. Ik lees de damesbladen en overleg met mijn beste vriendinnen.

'Praat jij over ons met je vriendinnen?'

Lief hapt naar adem. Me van geen kwaad bewust, word ik toch overvallen door een schuldgevoel. Lief kijkt me aan alsof ik hem heb verraden. 'Hebben jullie het ook over seks?' vraagt hij. 'Niet in detail' mompel ik terwijl ik naar de grond kijk.

Wat denkt hij nou, vraag ik me af. De LINDA waarin het plezier van anale seks openhartig wordt besproken ligt opengeslagen voor onze neus op de keukentafel. Maar met vriendinnen praat ik *niet* over seks? Hij heeft er geen idee van dat vrouwen het heerlijk vinden om over relatieproblemen te praten. Vooral als het de problemen van een ander betreft.

Een dag later praat ik stiekem weer met een vriendin over onze problemen. Een bevriende *psycholoog*, dat telt vast niet mee, denk ik. Terwijl we praten over de verschillen die ons mijlenver uit elkaar drijven, bedenk ik dat Lief en ik allebei ooit een MBTI-test hebben gedaan. Ik pak het boekje erbij. De psycholoog schudt meewarig haar hoofd.

Weet je dat jullie in alles tegengestelde types zijn?

Jij bent een INFP en hij een ESTJ! Natuurlijk begrijpen jullie elkaar niet; het is een wonder dat jullie zover zijn gekomen. Ik kijk naar de kenmerken van een INFP: creatief, kneedbaar, betrokken en invoelend. Dan kijk ik naar de omschrijving van mijn ESTJ-liefje: realistisch, pragmatisch, vol overtuigingskracht en analytisch.

'Juist als er problemen zijn, ga je je vastbijten in waar jij bekend mee bent. Hij gaat steeds meer argumenten aandragen om je te overtuigen en jij gaat steeds meer op je gevoel af. Jullie *willen* misschien wel hetzelfde maar spreken een andere taal...'

Een paar dagen later zitten Lief en ik in een restaurant. We bestellen bubbels en proosten op 'ons'. We hebben iets te vieren: we lossen dit volwassen op. Het ligt niet aan *ons*. We hebben gewoon een

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

coach nodig. Een coach die ons helpt de INFP-ESTJ-verschillen te overbruggen.

Lief kijkt me verliefd aan en streelt mijn hand. Ik denk dat dit een goed moment is om te vertellen dat ik al een coach heb gevonden. Een lieve, begripvolle en meelevende vrouw. Iemand die *mij* begrijpt.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Brazilian

geplaatst op 20 september 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

We drinken koffie op een terras. Ik kijk naar de lange blote benen van mijn vriendin die onder haar rok uitsteken. Er *is* iets mee. Mooi, maar er is meer. Ze zijn zo glad dat ze lijken op de benen van een etalagepop. Als ik haar een compliment maak, begint ze te stralen. 'Ja, goed hè' zegt ze 'met laser laten doen. Het is even een investering maar ik hoef me nooit meer te scheren.' Ik strijk met mijn hand over haar kuit naar haar bovenbeen. Zoiets heb ik nog nooit gevoeld.

'Het heeft me meer dan duizend euro gekost om alle zones te laten doen maar ik ben nu zo glad als een baby ' lacht ze. 'Overall' voegt ze er aan toe. Mijn interesse is verdwenen. Duizend euro! Dan maar scheren.

Een paar maanden later valt mijn oog op een aanbieding van GROUPON.

€ 129 voor tien keer definitief ontharen met IPL. Dat is een korting van 67%! schreeuwt de advertentie.

Dat is wel wat anders dan duizend euro. Ik lees verder:

Je krijgt een kuur van tien behandelingen. IPL (Intense Pulsed Light) is het nieuwste op het gebied van Intense Pulsed Light voor duurzame ontharing, huidverjonging, maar ook behandeling van rosacea, couperose, spataderen, behandeling van pigmentvlekken, ouderdomsvlekken en acné.

Huidverjonging, dat wil ik óók.

Zoveel extra voordelen maakt het alleen maar aantrekkelijker. En 129 euro, dat is bijna voor niets. Eigenlijk ben ik al om. Maar voordat ik bestel, kijk ik nog even op internet of dit echt werkt.

IPL betekend (sic) 'Intense Pulsed Light' en staat voor hoogenergetisch gepulseerd licht dat op de huid wordt gericht. Zo wordt er met de IPL een lichtflits op de huid afgegeven, waardoor de haarwortel door de lichtflits wordt vernietigd, waarna er geen haar meer uit kan groeien en waardoor na afloop van een kuur gemiddeld 80-90% haarreductie wordt bereikt.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik bestel 2 bonnen, goed voor 2 kleine zones waaronder bikinilijn, oksels of bovenlip. 's Avonds laat ik de aanbieding aan Lief zien. Hij grijnst van oor tot oor.

'Dus jij gaat voor een Brazilian?' Ik begrijp dat ik hem hier een groot plezier mee doe.

Als ik op mijn eerste afspraak verschijn word ik door een verzorgde dame naar een kamertje achterin de zaak gebracht. 'Hier hebben we privacy' zegt ze. Het kamertje is net groot genoeg voor de riante behandelstoel, het IPL apparaat en een wastafel. Ik mag me ontkleden. 'Trek je broekje maar uit, je sokken mag je aanhouden.'

Even later lig ik niet geheel op mijn gemak in mijn blote kont in de stoel. De dame blijkt een meisje te zijn. Misschien nog maar net klaar met haar schoonheidsspecialistenopleiding. Ze ziet er beeldschoon uit; verzorgde make-up, gelakte nagels, opgestoken haar en een strak pakje aan met de naam van het beautyinstituut op haar borst geborduurd.

'Is het je eerste keer?'

Ik knik van ja en hou mijn knieën nog wat steviger bij elkaar. Ze kijkt in de computer. 'Ha, ik zie het al. Je maakt gebruik van de Groupon aanbieding. Twee zones. Nou dat is zo gepiept hoor.' Haar stem klinkt geruststellend. Ze legt uit dat de lichtflitsen van de IPL slecht zijn voor je ogen en geeft me een grote zwarte zonnebril die ik op moet zetten.

'Spreid je benen maar hoor. Je hoeft je niet te schamen, ik doe dertig klanten op een dag.'

Ze geeft me niet het gevoel *speciaal* te zijn. Ik spreid mijn benen en ze werpt een blik op mijn kruis. 'We gaan het eerst insmeren met een verkoelende gel. De lichtflitsen verschroeien de haarwortels dus de huid wordt ook heel warm.'

'Maar het doet toch geen pijn?' piep ik. 'Meestal niet. Maar je hebt erg donkere haren dus ik probeer hem wel op de hoogste stand uit voor optimaal effect.' Met ingehouden adem voel ik hoe ze de ijskoude gel in een dikke laag aanbrengt in mijn liezen en zonder

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

aarzelen doorgaat op mijn meest intieme zone. 'Doe je benen maar zo breed mogelijk, dan kan ik er goed bij.' Ik haal diep adem en glimlach geforceerd.

Ze zet nu zelf ook een bril op en pakt een apparaatje dat met een grote slurf is verbonden aan het laserapparaat. Ze zet de kop in mijn lies. 'Eerst hoor je een piepje en drie tellen later volgt de flits'.

Piep. Eén, twee, drie. Flits!

Au!

Geschrokken trek ik mijn onderlichaam naar achteren. We kijken elkaar door de donkere brillen aan. 'Gaat het?' zegt ze terwijl ze het apparaat alweer een centimeter verder in mijn lies heeft geplaatst.

Piep. Eén, twee, drie. Flits!

Ik hou een vloek binnen. 'Staat hij niet te hoog, die flits?' vraag ik. 'Nou, dit heb je wel nodig hoor. De eerste keer is het ergste moet je maar denken. We gaan nu even door. Ik praat tegen jou om je af te leiden, dat helpt.' Resoluut pakt ze mijn been stevig vast en zet ze het apparaatje weer een stukje lager.

Piep. Eén, twee, drie. Flits!

Mán! Dit doet pijn zeg.

Ik denk aan mijn bevalling. Hoe deed ik dat ook alweer. In gedachten maak ik me klaar om de volgende wee op te vangen. *Shit, wat doet ze nou?* Ze zet het apparaatje in het centrum van mijn lichaam en de volgende flits schiet als een raket door mijn gevoeligste lichaamsdeel. *Dit moet die tweede zone zijn*, bedenk ik me.

Puf, puf, puf... Terwijl het meisje vragen stelt over hoe mijn weekend was, laat ik me tegen het plafond aan flitsen. Ik voel hoe mijn oksels nat worden en ruik mijn eigen zweet. *Angstzweet*. Iedere volgende flits lijkt pijnlijker dan de vorige. Als ik niet beter zou weten zou ik denken dat ik met een nietpistool word bewerkt.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Tegen de tijd dat de laatste flits ergens bij mijn perineum belandt, ruikt de kamer naar verschroeide haren. Mijn handen klampen zich vast in de zachte badstof bekleding van de stoel en ik vraag me af wat er in godsnaam mis was met scheren.

'Zo, dat was het al' zegt ze opgewekt terwijl ze haar bril afdoet. Uitgeput lig ik voor haar. Ik doe geen moeite meer om mijn benen bij elkaar te doen, de rook slaat ervan af. Ze pakt een schoon wit handdoekje. 'Om de gel te verwijderen. Zal ik het doen of doe je het liever zelf?' Ik pak het doekje aan en droog mijn dampende lendenen.

Als ik me heb aangekleed zeg ik 'bedankt'. Ik haat haar.

Nog geen minuut later sta ik bij de balie een vervolgspraak te maken voor over zes weken. Ik ben tenslotte geen mietje!

Zes weken later ben ik beter voorbereid. Ik heb alle fora afgestruind op zoek naar informatie en tips over IPL en de beste tip eruit gepikt.

Emla crème.

Emla crème is een zalf voor lokale verdoving van de huid. Het werd ontwikkeld om de huid oppervlakkig te verdoven bij zeer lichte ingrepen, zoals injecties. Inmiddels wordt het veel bij voortijdig klaarkomen gebruikt.

De huisarts schrijft zonder doorvragen een receptje voor. Mij krijgen ze niet gek, denk ik terwijl ik tevreden de apotheek binnenstap. 'Waar is het voor?' vraagt de apothekersassistente als ze me de tube wil overhandigen. Ik wil natuurlijk niet dat ze denkt dat ik een lief heb die voortijdig klaarkomt. 'Verdoven' zeg ik 'bij het ontharen'. Ze vertrekt geen spier. 'Hier' fluister ik en wijs lafjes naar beneden. Ze kijkt over haar leesbril over de balie naar mijn kruis. Met moeite weet ze haar afkeuring te onderdrukken. 'U weet hoe het werkt?' vraagt ze. Zonder mijn antwoord af te wachten geeft ze de uitleg die ze als apotheker moet geven.

'Emla crème werkt goed als plaatselijk verdoving van de huid. Maar wat niet op de bijsluiter staat en wat ik u toch mee wil geven; een uur voor de ingreep dik insmeren met Emla crème en goed afdekken

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

met plastic zodat de crème in een broeierige omgeving zijn werk beter kan doen. Gewoon laten zitten tot u aan de beurt bent. Dat is het beste.'

Thuis verdeel ik de volledige inhoud van de tube over het *te behandelen gebied*. Ik neem het ruim, je weet maar nooit. Met mijn broek op mijn knieën sta ik in de keuken een boterhamzakje te verknippen en plak dit tussen mijn benen tegen de crème. Ik trek mijn slipje er overheen aan. Mijn vingertoppen voelen verdoofd aan, constateer ik tevreden.

Dit gaat goed.

Een uur later stap ik zelfverzekerd de salon binnen. Bij iedere stap die ik zet hoor ik het zakje tussen mijn benen ritselen. Ik doe of ik het niet hoor. Met een heerlijk niets-aan-de-hand-gevoel ga ik zitten in de niets-aan-de-hand-wachtruimte met niets-aan-de-hand-muziek en niets-aan-de-hand-tijdschriften.

Bij het uitkleden verontschuldig ik me bij het meisje en vraag waar ik het vettige boterhamzakje kan weggoaien. In afwachting van een compliment over mijn slimme zet, hou ik het blauwe zakje in de lucht. 'Je hebt toch geen Emla crème gebruikt hè?' roept ze verschrikt. Haar lieve gezicht schudt vol onbegrip. *Stom mens*, denkt ze.

Ik zeg dat ik het op internet heb gelezen. 'Ja, ik weet het. Maar dat is goed als je een tatoeage laat zetten. Niet bij IPL. Maar ga maar liggen.'

Ik voel me een schoolmeisje als ik sorry zeg. Ze duwt me een doekje in mijn hand. 'Maak het maar schoon. Het is niet heel erg hoor. Maar het helpt gewoon niet. IPL gaat veel dieper in de huid. Dus het is zonde van je geld.' Ter controle prik ik met mijn vinger tussen mijn benen. Ik voel niets. Ik knijp. Niets. Maar dat hoeft zij niet te weten. Vol vertrouwen zet ik de bril op en ga ontspannen liggen met mijn benen wijd.

Piep. Eén, twee, drie. Flits!

Au!

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Piep. Eén, twee, drie. Flits!

Grhm%gr*8!

Zes weken later moet ik me bedwingen om de afspraak niet af te bellen. Maar het resultaat van twee keer flitsen is zo veelbelovend dat ik mezelf wijsmaak dat ik misschien aan drie behandelingen genoeg heb.

Bij de salon word ik geholpen door een nieuwe medewerkster.

Ze bekijkt mijn gehavende doos en zegt dat het er goed uit ziet.

In de computer leest ze dat ik de behandelingen altijd zeer pijnlijk vind. 'Dus ik zal eventjes een ijskompres voor je halen' zegt ze tot mijn verbazing. Ijskompres? Daar komt ze nu pas mee!

Terwijl ik mijn heilige tempel achter een ijspakking heb verstopt zegt ze dat de pulsen ook best wat zachter mogen. 'O ja?' vraag ik verwachtingsvol. Tien minuten later heeft het ijskompres gedaan wat het moest doen. De juffrouw flitst er vrolijk op los en ondertussen kletsen we over ditjes en datjes. Ik lig er ontspannen bij als ze zegt dat ze al klaar is.

Nog maar zeven keer, denk ik optimistisch als ik weer bij de balie sta.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Lege flessen, liefde en overgave

geplaatst op 18 oktober 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Afspreken dat je samen naar een coach gaat om je relatie een oppepper te geven is makkelijk. Erover praten is al een beetje *doen*. Dus we vegen onze ergernissen onder het tapijt en nemen ons voor *samen* een coach uit te zoeken.

Ik vraag maar eens rond wie een goede coach kent. Geen therapeut, geen psycholoog. We zijn niet gék; we hebben af en toe een communicatieprobleempje. Meer niet.

We kruipen nog maar wat dichtert tegen elkaar aan. Gezellig. Verdomd, denk ik, wat was nou eigenlijk het probleem?

Dát weet ik weer als ik mijn autootje pal naast de glasbak zet waardoor andere automobilisten het woonef moeilijk kunnen verlaten. Ik trek de handrem aan en spring uit de auto. Terwijl ik de bak met flessen uit de achterbak haal, lach ik lief naar de meneer die achter me staat te wachten. Hij kijkt naar het aantal flessen, we wisselen een blik.

Alcoholist denkt hij.

Ik haal mijn schouders op en maak een gebaar dat hij om mijn auto heen kan rijden. *Dit gaat wel eventjes duren*, mompel ik. Hij geeft gas en ik knik nog een keer bij wijze van dankjewel. Alcoholist of niet, hij glimlacht terug.

Terug in de auto heeft Lief zich schrap gezet in zijn stoel. 'Dit bedoel ik nou,' bijt hij me toe, 'dat deed je de vorige keer ook. Zó asociaal. Omdat jij te beroerd bent om 10 meter te lopen, moeten andere mensen onhandige manoeuvres uithalen...' Hij kijkt me aan en even wil ik dat ik het gebeurde als een filmpje kan terugspoelen. Terug tot 10 meter voor de glasbak.

Ik zie dat hij bloedserieus is. 'Time-out!' roep ik met vrolijke stem. 'Hier gaat het weer mis tussen ons en het is totaal onbelangrijk. Ik doe het gewoon *anders* dan jij en zo doe ik het al zolang als ik hier woon.'

Lief wil geen time-out. Lief wil mij hier en nu duidelijk maken dat dit maatschappelijk onacceptabel is.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Asociaal. Onaangepast. Lomp. Onbeschaafd. Onfatsoenlijk.

Bovendien vindt hij mij irritant dat ik hier zo luchthartig over doe. Ik zie *De Blik* in zijn ogen.

De blik die zegt dat hij het liefst wil blijven doorpraten totdat ik zeg dat ik inzie wat hij bedoelt.

De blik die zegt dat hij hierover door kan blijven gaan tot ik hem gelijk geef.

De blik die zegt dat hij een pitbull is.

Maar hij verrast me. Hij houdt erover op. In plaats daarvan hoor ik het van binnen bij hem grommen. Dat betekent dat het laatste woord hierover nog niet is gezegd. Ik heb tijd om na te denken.

Mijn actie valt in dezelfde categorie als bij een parkeerplaats niet betalen maar achter iemand aanrijden voordat de slagboom naar beneden komt. Ik doe het al jaren met veel plezier. Maar natuurlijk is dit niet netjes. Waarom vind ik het dan zo leuk, vraag ik me af?

Even later lopen we allebei met onze eigen boodschappenkar door de supermarkt. Af en toe komen we elkaar tegen. We zeggen alleen het hoogstnoodzakelijke tegen elkaar.

'Zal ik voor het ontbijt zorgen van morgen?'

'Is goed.'

'Zullen we deze bonusaanbieding delen?'

'Goed plan.'

Ik zoek een uitweg.

Samen boodschappen doen is juist altijd zo leuk omdat ik dan tussen de vleeswaren onverwacht in mijn kont word geknepen. Omdat we elkaar altijd wel ergens in een gang omhelzen of een dansje doen. Bij Albert Heijn kijken ze niet meer van ons op.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik parkeer mijn kar – dit keer netjes aan de kant – en ga op zoek naar mijn man. Ik zie hem staan met twee pakjes tampons in zijn hand waaruit hij moet kiezen. Hij neemt ze alle twee. Als hij weer opkijkt vangt hij mijn blik.

Mijn ogen seinen als een witte vlag; het teken van overgave en ik zie dat hij het subtiele gebaar heeft opgepikt als hij zich met zijn hele lichaam naar me toe draait.

Middenin het gangpad sla ik mijn armen om zijn nek en kus hem hartstochtelijk op zijn mond. We kijken elkaar aan, ik voel zijn handen om mijn billen en weet dat *dit* het moment is.

'Sorry,' zeg ik 'ik zal het niet meer doen.' Hij kust me innig terwijl hij mijn gezicht in zijn grote handen neemt.

'Niet als jij erbij bent' voeg ik er snel aan toe.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

De gynaecoloog

geplaatst op 1 november 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik meld me bij de huisarts omdat ik al weken pijn in mijn buik heb. Ze kijkt me over het bureau aan.

'Hoe zit het met je menstruatie? Wanneer was de laatste keer?'

Ik maak een rekensommetje in mijn hoofd. 'Ongeveer 11 jaar geleden. Na de bevalling.' zeg ik.

Ze kijkt naar haar beeldscherm. 'O ja, je hebt een *Mirena*. Wanneer is je spiraal voor het laatst vervangen?'

Ik denk weer na. Dat moet zo'n 6 jaar geleden zijn geweest. Blijkbaar ziet ze dit nu ook op haar beeldscherm. 'Je weet dat het *Mirena* spiraal na 5 jaar moet worden vervangen?' vraagt ze. In luttele seconden neemt mijn verbeelding het over en is helder nadenken moeilijk.

Een baby?

Een liefdesbaby?

Een liefdesbaby van Lief en mij?

Ik zie het stralende gezicht van Lief voor me als ik hem het nieuws bij thuiskomst vertel. Maar dit beeld wordt meteen verdrongen door heel andere plaatjes.

Ik zie een kleine rood aangelopen schreeuwlelijk die me 's nachts uit mijn slaap houdt. Een baby die me overdag het schrijven onmogelijk maakt en alle inspiratie en creativiteit ontnemt. Zo'n mormel dat mijn libido om zeep helpt en alle energie uit me zuigt. Ik ruik poepluiers en zure spuug. Ik zie hoe mijn werkkamer plaats moet maken voor een wiegje...

'Niet dat hij nu niet meer werkt hoor maar het is wel tijd om hem te vervangen. Als je dat tenminste wil.'

Ik land weer in de spreekkamer en zeg enthousiast ja.

'De vorige keer was het niet zo'n succes toen ik hem wilde vervangen, weet je dat nog?' lacht ze vriendelijk.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Nee, dat weet ik niet meer. Dat heb ik verdrongen. Vast niet voor niets. De menselijke geest is slim.

Ik ga naar huis met een verwijsbriefje voor de gynaecoloog. Thuis zegt Lief inderdaad dat het hem echt heel leuk had geleken, een kindje van ons tweeën. *Dream on*, denk ik.

Hij vraagt of ik het fijn vind als hij meegaat. Ik moet de neiging om hem uit te lachen (wat moet hij daar?) onderdrukken maar ik bedenk me net op tijd. Eigenlijk heel erg lief, een man die mee gaat. *Hoe zou dat zijn?* Ik zeg ja graag.

Twee weken later zitten we in de kuipstoeltjes van de wachtkamer van de gynaecoloog. Ik durf Lief nog steeds niet te vragen wat zijn bedoeling is.

Wil hij mee naar binnen?

Wil hij kijken?

Wil hij controleren of ik wel écht een spiraal laat plaatsen?

Of gaat hij mijn hand vasthouden. Inwendig moet ik grinniken.

Maar als ik word geroepen, maakt hij geen aanstalten om op te staan. 'Tot zo' zegt hij en knipoogt een klein onzichtbaar knipoogje.

Bij de gynaecoloog doe ik stoer.

Ik doe altijd stoer als ik me geen houding weet te geven. Dus doe ik net of ik me dagelijks achter een openstaand gordijntje sta uit te kleden. Maar daar trapt de gynaecoloog niet in. Hij zegt allemaal geruststellende en aardige dingen. Alsof hij weet hoe het is om in je blote kont, met je sokjes nog aan, in de beugels te liggen.

Ik kan er niets aan doen. De vragen komen vanzelf in me op. De vragen waar je het antwoord op wilt weten maar die je nooit durft te stellen aan je gynaecoloog. Dus stel ik ze niet.

Deze man is een pro. Hij kijkt tussen mijn benen en geeft me toch het gevoel dat hij me in mijn ogen kijkt. Bij alles wat hij doet, *zegt*

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

hij wat hij gaat doen, *hoe* het zou kunnen voelen en dat hij *begrijpt* dat dit even vervelend is. Hij respecteert mij in al mijn naakte kwetsbaarheid. Het wordt *bijna* fijn.

We komen bij het stukje dat je even moet hoesten. 'Hoest maar een paar keer.'

Uche, uche.

'Gaat het nog?'

'Ja het gaat nog.'

'En dan nu even het vervelendste deel, maar dat is zo voorbij...'

Ik denk aan zijn vrouw. Wat voor vrouw heeft een gynaecoloog? En dan zit ik ineens tegen het plafond van de pijn.

Au!

Hij schrikt er zelf van maar hij herstelt zich snel. 'Sorry, sorry' zegt hij 'het gaat wat lastiger dan ik dacht. Gaat het weer?' Ik knik.

Let's get it over with.

Hoesten en nog een keer. Au. Verdomme!

Weer biedt hij zijn excuses aan en hij geeft mij de tijd om bij te komen. Het doet echt pijn. Tijd om er een echo bij te halen zodat hij ziet wat hij doet.

Alle vervelende handelingen die deze man doet, weet hij te verzachten door vriendelijk, geduldig, begripvol en lief te zijn. Hij is *soft*.

Bij de volgende poging kan hij er niet meer om heen. 'Het spiraal zit een beetje vast. Dat is normaal gesproken niet zo hoor. Dan haal ik hem er zo uit. Wil je een verdoving voordat ik verder ga?'

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik word al bang als ik aan de naald dénk. Ik hervind mijn stoerheid en zeg: 'Nee, doe het maar gewoon. Nu.' Ik vang zijn blik en het lijkt alsof hij het net zo erg vindt als ik. Ik wil hem bijna troosten.

Nog een keer zegt hij wat hij gaat doen en nu doet hij het ook *echt*. Met een ruk trekt hij de vishaak uit mijn binnenste. Ik geef een harde schreeuw en hoor mezelf.

Ben ik dat echt? Ja. Dat was ik.

De tranen die snel volgen zijn het bewijs. Opgelucht legt hij het kleine boosdoenertje in een niervormig metalen schaalpje.

Zonder problemen plaatst hij een nieuw spiraal met de mededeling dat dit vast de laatste keer is. 'Daarna ben je waarschijnlijk in de overgang' zegt hij en het klinkt nu als iets om me op te verheugen.

Terwijl ik me aankleed biedt hij nog één keer zijn excuses aan en toont zijn begrip voor mijn ongemakkelijke en pijnlijke situatie.

Als ik de gang op kom, loop ik (natuurlijk) eerst de verkeerde kant op. Lief is opgestaan en ziet mijn witte gezicht met rode ogen en slaat een arm om me heen. 'Hoorde je me gillen?' vraag ik beschaamd en ik kijk of de mensen in de wachtkamer naar mij kijken. Dat doen ze niet. 'Nee,' zegt hij 'was het zo erg?'

'Ja' zeg ik, 'het doet nog steeds heel erg pijn.' Het is waar. Het doet heel erg pijn.

Hij klemt zijn grote arm om mijn schouders en houdt me stevig vast terwijl we naar de lift lopen.

Ik weet ineens wat ik al die jaren heb gemist.

Beneden in de hal vraagt Lief of ik een ijsje wil. Een troostijsje. *Hoe kómt hij erbij* denk ik en zeg ja. Even later lopen we naar de auto. Ik lik aan een veel te groot troostijsje.

Het is softijs.

Ik durf niet te zeggen dat ik er een beetje misselijk van word.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Scary Movie

geplaatst op 8 november 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Het is zaterdagavond en ik heb een date.

Filmpje, hapje en drankje erbij. Een filmavond. *Qualitytime* met mijn zoon.

Laptop. Check.

Beamer. Check.

Netflix. Check.

Hij mag kiezen maar ik beslis

'Mag het op jouw account mam? Daar staat wat meer actie op. En ik heb geen zin in een animatie...'. Dat verbaast me niets. Toen hij nog luiers droeg had hij al meer belangstelling voor *Transformers* dan voor Nijntje.

'Is goed maar wel iets wat *ik* ook leuk vind.' Samen scrollen we door het enorme aanbod van *Netflix*. We hebben de beschikking over een enorme filmcatalogus en we keuren de ene na de andere film af. We zijn verwend.

Maar dan weet hij het zeker: *Scary Movie*.

Is dat niet een heel enge film? Ik kijk naar de leeftijdsgrens: 12+. Moet kunnen. Ik offer mezelf wel op vanavond. Voor de zekerheid zet ik nog een extra fles wijn naast de bank. Misschien heb ik hem straks nodig.

Scary Movie begint met een super Amerikaans meisje in een super Amerikaans huis met super Amerikaanse inrichting. Ze is alleen thuis en wordt gebeld door een *creep* die griezelige dingen tegen haar zegt. Ze lijkt niet bang totdat de engerd aan de andere kant van de lijn laat merken hij kan haar *zien*. Nu wordt ze toch bang. Maar echt eng wordt het niet.

We moeten er allebei even inkomen. We verwachten een enge film maar hij is vooral flauw. Doorspekt met poep-, pies- en kotsscènes.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Zoals je kunt verwachten van een puberfilm. Mijn zoon schatert het uit bij iedere scheet en ik troost mezelf met wijn en *qualitytime*.

Wat vinden pubers nog meer leuk? Seks. *Scary movie* ontpopt zich langzaam als een 12+ soft seksfilm. Een moderne versie van *Porky's*.

Het zweet breekt me uit als een suggestieve scène in beeld komt en mijn zoon enthousiast roept: 'Zag je dat? Mam, zág je dat? Die moeder was die vader aan het pijpen!'

Ik verslik me in mijn wijn

Sinds wanneer weet hij wat *pijpen* is? Het liefst wil ik hem een koekje aanbieden en snel van onderwerp veranderen maar hij staat al op.

'Ik spoel hem wel even terug mam, dan kan je het zien.'

Nee, nee, nee, denk ik. Ik wil niet met jou naar seks kijken.

Maar het is te laat. Daar zijn ze weer.

Het tevreden gezicht van de vader achter het stuur. De moeder die omhoog komt en haar mondhoeken routineus schoonveegt. Dan zien we de dwingende hand van vader die moeder weer met haar gezicht in zijn schoot duwt. Zijn handen aan het stuur, zijn gezicht verwrongen van genot.

Het zijn maar een paar seconden. Ze duren een eeuwigheid. Het liefst wil ik doen alsof ik het niet heb gezien. Alsof ik niet weet wat het is. 'Nou dat kán niet hoor schat. Dat is gevaarlijk.' Hè, wat zeg ik? Ik praat er zo snel mogelijk overheen en blijf met een ongemakkelijk gevoel zitten.

Hij kijkt me aan alsof hij wel beter weet

We kijken hoe de siliconenborsten van een tienermeisje worden lek gestoken. Ik zeg dat die borsten niet echt zijn en hij zegt dat hij dat ook wel weet.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

De rest van de film worstel ik me door scènes waarin veel wordt getongzoend, gevreeën, gedroogneukt, betast. Dubbelzinnige opmerkingen en flauwe grappen.

Alleen wanneer een gymlerares in beeld komt, heeft mijn zoon het moeilijk. De lerares is overduidelijk een grote kerel in vrouwenkleren. 'Ze' heeft een bloesje met korte mouwtjes aan waaruit grote armen met dikke spierballen steken. Onder het spijkerrokje steken harige benen uit.

'Bah, die juffrouw *lijkt* wel een man.'

De juffrouw staat op en onder het veel te korte rokje hangen twee enorme ballen in een grote zwiepende zak. Als knikkers in een vleeskleurige panty. 'Een vrouw met ballen!' roept hij verbaasd. Ik zeg dat die ballen niet echt zijn en hij zegt dat hij dat ook wel weet.

'Zal ik het nog eens terugspoelen mam?'

In de volgende scène zien we een jongen die voor het eerst met zijn vriendinnetje vrijt en een hoogtepunt beleeft. Zijn lichaamsvocht explodeert als een pak yoghurt tegen het plafond. Ik zeg weer dat het niet echt is en hij verzucht dat hij dat ook wel weet.

Als de film is afgelopen is mijn fles wijn leeg. Die *extra* fles. 'Vond je het een leuke film?' vraag ik hem. 'Mwah, gaat wel. Maar ik wil deel 2, 3 en 4 nog wel zien.'

's Avonds in bed komt een oude herinnering bovendrijven

In gedachten ben ik ruim 35 jaar terug in de tijd. We zitten met zijn zessen aan een gedekte tafel en mijn broer vertelt de ene schunnige mop na de andere. Zijn drie zussen gieren van het lachen. Hij maakt dubbelzinnige woordspelingen, flauwe grappen en vertelt gekke verhalen. Bij alles wat hij doet maakt hij grote gebaren om zijn verhaal kracht bij te zetten. Dan maakt hij een grap over pijpen.

Besmuikt lachend kijken we allemaal naar onze ouders, die onverstoorbaar de aardappels aan elkaar doorgeven, omdat ze *niet weten* wat pijpen is.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Dat heb ik de afgelopen 35 jaar gedacht.

Tot vanavond.

Dat hebben *zij* toen slim aangepakt.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Een leven aan de zijlijn

geplaatst op 29 november 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik zit in de auto en doe mijn oortjes in. Bellen met mijn moeder doe ik bij voorkeur als ik met de hond loop of in de auto zit. Zo'n telefoontje kan wel een uur duren. Tijd die ik wil nemen. *Moet* nemen. Maar ik doe het veel te weinig.

Schuldgevoel. Eigen schuld, dikke bult. Ze eist niets, ze vraagt niets maar is blij als ze haar hart even kan luchten. Tot in detail.

Het overgaan van de telefoon klinkt hard in mijn oren. Ik zet hem snel wat zachter. Hij blijft lang overgaan en dan hoor ik de stem van mijn vader. 'Rothuizen' klinkt het schor. Ik schrik.

Neemt pa op? *Waarom?*

'Hey pa!' schreeuw ik hard 'met mij, met je liefste dochter: met Lotty...'

'O hé, ja euh...'

'Hoe komt het dat jij opneemt?' roep ik onverminderd hard.

'Uhm ja, uhm: ik ben alleen thuis.'

'Is mama boodschappen aan het doen?'

'Uuh, Greet is met de fietsss. Met de fietsss. Weg. Boodschappen.'

Hier had ik niet op gerekend. Ik moet even omschakelen.

Ik herinner me dat toen ik, net op kamers woonde, naar huis belde. Ik had het luisterend oor en de troostende woorden van mijn moeder nodig. Ik heb gewoon zonder iets te zeggen opgehangen toen mijn vader de telefoon opnam.

Van schrik. Uit teleurstelling. Uit egoïsme. Omdat ik het zo moeizaam vond om een gesprek met hem te voeren.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Nu hang ik niet meer op. Ik ben aangenaam verrast.

Ik span me in om een gesprek met hem te voeren. Het gaat de laatste maanden snel met hem. Ineens is hij een bejaarde man.

'Hoe gaat het pap? Ik hoor alle verhalen van mama over de geriater...' Ik spreek ieder woord overdreven duidelijk en hard uit en wacht dan of mijn woorden als hele zin aan de andere kant van de lijn worden ontvangen.

Hij vangt flarden op en maakt er zelf een zin van. Hij gokt goed.

'De dokter. Ja. En de hulp, hoe heet het... ik kan er niet opkomen. Ze wast me elke dag.'

'De thuishulp?'

'Ja. De thuishulp.'

'Hoe vind je dat? Dat die elke dag komt?'

'Ja goed hoor. Je moeder hè, het wordt zwaar voor haar. Die wil nog. Die wil fietsen, eruit. Ja, ja.'

'Wat vind je ervan pap, dat iedereen jou aan de gang wil houden...' ik bouw een stilte in en aan het instemmende geluid aan de andere kant, begrijp ik dat ik verder kan praten. 'Wat vind je daar nou van: de geriater -pauze- een rollator -pauze- fysiotherapie...?'

Het zijn rare gesprekken. Zinnen van aan elkaar geregen trefwoorden die elke nuance missen. Maar het werkt. Hij begrijpt wat ik bedoel.

Als hij antwoord geeft weet ik wat me de hele tijd al opvalt: zijn uitspraak ik slechter geworden. Soms klinkt het zoals een dove praat. Hij articuleert niet meer en het lijkt alsof zijn tong niet meebeweegt. Toch klinkt hij helderder dan ooit.

Hij vertelt over de fysiotherapeut die met hem ging wandelen om hem aan de rollator te laten wennen. 'Tot het einde van de straat. Toen moest ik terug!' Met zijn intonatie is niets mis. Die verradt

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

hoe vreselijk hij dit vindt. 'In de zomer liep ik nog naar de winkels. Nu kan ik niet meer verder. Het eind van de straat.' Hij kucht zachtjes en geeft daarmee het einde van zijn zin aan.

'Dus je conditie is ook erg slecht?' vraag ik.

'Nou. Het duurt niet lang meer hoor. Ik denk dat het niet meer zo lang duurt.'

Deze zin sprak hij heel duidelijk uit. Toch vraag ik wat hij bedoelt.

'Ik ben oud geworden Anneke. Eh, Greet. Nee! Lótty.' Ik hoor de ergernis in zijn stem als hij zijn eigen vergissing opmerkt. 'Nee, ik denk dat dit geen maanden meer gaat duren. En dat hoeft van mij ook niet.'

Ik slik.

Hij zegt het echt. Zo klinkt dat dus, als iemand maar lang genoeg aan de zijlijn van het leven heeft gewandeld en het vooruitzicht is dat de afstand alleen maar groter gaat worden.

'Vind je het wel genoeg zo, pap? Wil jij al die hulp nog wel of zit je liever gewoon met je krantje thuis?' In gedachten zie ik hem zitten. In zijn eigen stoel met een felle lamp recht boven zijn hoofd. Een krant, een kopje koffie en stilte om hem heen. Zijn onvrijwillig isolement.

'Ja. Laat mij maar. Het is goed zo.'

Hij klinkt moe en op. Hij klinkt alsof hij er klaar mee is.

'Heb je gehoord dat we kerst weer met die hele grote groep vieren in Breda. Mama was al bang dat jij zo'n reis niet meer volhoud. Heb je er wel zin in of niet?' Ik hoor hoe ongelooflijk dom het is om deze vraag te stellen aan iemand die net heeft gezegd dat het allemaal niet meer hoeft.'

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Dan zegt hij vol overtuiging: 'Kerst. Breda. Ja, leuk. Dan hoef ik alleen maar te zitten. Gezellig.'

Hij klinkt moe en op. Hij klinkt alsof hij er klaar mee is.

Maar nog niet helemaal.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Als je haar maar goed zit

geplaatst op 6 december 2013

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Lief is jarig. Sinterklaas ook. Jarenlang heeft hij zijn verjaardag gevierd in de schaduw van de kindervriend. Ieder jaar op 5 december wordt zijn verjaardag gevierd met een grote stapel cadeaus voor iedereen. Maar zelf wordt hij een beetje vergeten. Als ik hem vraag of hij dat niet vervelend vindt, bromt hij dat hij zijn verjaardag tenminste nooit hoeft te vieren.

'Maar vind je dat niet *erg* dan? Je kunt nooit je verjaardag *echt* vieren omdat iedereen gestrest bezig is met de voorbereidingen van Sinterklaasavond.'

In gedachten tel ik het aantal Sinterklaasavondjes dat hij de afgelopen jaren heeft moeten vieren. Met vier kinderen kom ik toch al snel uit op negentien keer. Hij haalt zijn schouders op. Ik vind het zielig. Hij weet waarschijnlijk helemaal niet hoe het voelt om jarig te zijn. Om de hele dag verwend te worden. Om een dagje in het middelpunt van de belangstelling te staan. Hij weet niet wat hij mist.

'Bak maar een appeltaart voor mij. Dan ben ik allang blij.'

Hij met zijn appeltaarten, denk ik. Zijn ex bakt altijd een appeltaart, zijn kinderen bakken een appeltaart, zijn moeder bakt een appeltaart. Ik bak zéker geen appeltaart.

Ik besluit hem te verrassen. De kleinste gelooft niet meer in Sinterklaas. Het wordt tijd dat hij zijn verjaardag gaat opeisen. *Ik* ga zijn verjaardag opeisen.

'Je neemt maar vrij op je verjaardag, laat mij de boel maar regelen.' Hij geeft me een waarschuwende blik. De ik-hou-niet-van-verrassingen-blik. *Dat zullen we nog wel zien*, denk ik. 'Zorg maar dat je thuis bent met de lunch'. Ik zie dat hij opgelucht adem haalt. Appeltaart als lunch vindt hij ook lekker.

Op 5 december werk ik mijn zoon 's morgens de deur uit en begin aan de voorbereidingen. Met mijn boodschappenlijstje race ik naar de delicatessenwinkel. Oesters, bubbels, broodjes, gerookte zalm, blini's, citroen, olijfolie, witte wijn. Vooruit, ik doe er een kleine tarte tatin bij.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Ik voel me een *chick on a mission*.

Thuisgekomen dek ik de tafel met het witte damasten kleed van mijn moeder. Ik strijk de gekreukelde servetten met mijn handen glad. Ze ruiken muf van het jarenlang ongebruikt achter in de kast liggen. Ik trek de gordijnen dicht en zet de kaarsen vast klaar.

Als ik op de klok kijk, zie ik dat ik moet opschieten. In de keuken zoek ik naar de delen van het servies waar geen stukken af zijn. Ik vind glazen zonder kalkvlekken en wrijf het bestek op tot het glanst.

Geroutineerd maak ik de borden op. Restaurantje spelen; ik kan het nog steeds.

Tevreden kijk ik naar de gedekte tafel maar het belangrijkste moet nog komen: ik ren naar boven om de *main dish* voor te bereiden. Ik spring onder de douche. Ik scrub, was, scheer en smeer.

Ik trek een piepklein slipje aan en het bijbehorende ik-lijk-wel-weer-twintig-behaatje.

Ze laten niet veel te raden over. Voorzichtig trek ik de ragfijne kousen over de dampende huid van mijn benen. Vloekend probeer ik de kousen aan het gordeltje vast te maken. Dat vereist een lenigheid die ik niet meer heb. Als ik het eindelijk voor elkaar heb, moet ik plassen.

Bij het toilet sta ik onhandig te klungelen en dan realiseer ik me dat ik het slipje *over* het gordeltje had moeten aantrekken. Zo krijg ik het niet meer uit. Ik krijg het er warm van. Over tien minuten is hij hier! Tien kostbare minuten die ik nodig heb voor mijn haar.

Ik twijfel niet langer en trek het kruisje opzij en plas door het 'pijpje'. Daarna maak ik me snel op en föhn mijn haar. Met mijn hoofd ondersteboven en de föhn op de hoogste stand voor extra veel volume. Als ik klaar ben, veeg ik de damp van de spiegel en zie mijn rood aangelopen hoofd en de wilde haarbos. *Moet ik vaker doen*, denk ik.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Snel trek ik mijn hoogste hakken aan, spuit wat parfum achter mijn oren en ren de trap af. In de gang zie ik in het voorbijgaan een flits van mezelf in de grote spiegel. Ik doe even een stap terug. *Wauw! Dat moet ik vaker doen.*

Tijd voor de *finishing touch*.

Wijn in de koeler.

Licht uit.

Kaarsen aan.

Thermostaat omhoog.

Muziek.

Klokslag één uur zit ik een beetje ongemakkelijk in mijn eentje aan tafel te wachten. Ik schenk mezelf vast een wijntje in. *Best koud zo zonder kleren, denk ik. Maar dat duurt niet lang meer* denk ik er met een tevreden glimlach achteraan.

Ik hoor de sleutel in het sleutelgat. Een koude luchtstroom komt via de voordeur door de gang de woonkamer binnen. De kaarsen flakkeren zacht van het briesje.

'Geen enkel probleem,' hoor ik mijn lief zeggen aan de telefoon. Ik hoor hoe de deur weer in het slot valt. Voetstappen. 'Hang je jas maar op' zegt hij.

Hij praat niet door de telefoon. Tegen wie zegt hij dat? Ik spits mijn oren.

'Ik ga eerst even naar de wc,' zegt een onbekende mannenstem.

'Is goed. Naast de voordeur' hoor ik Lief zeggen.

Hij is niet alleen. Hij is niet alleen. Hij is niet alleen.

Ik voel me bloter dan bloot. Ik zoek een uitweg. Die is er niet.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Dan hoor ik het geluid van de wc die wordt doorgetrokken en de onbekende mannenstem die 'lekker warm hier' zegt.

Zonder nadenken kies ik de enige oplossing die er nog is en ik duik onder de tafel. Terwijl ik op mijn knietjes zit zwaait de woonkamerdeur open. Het is oorverdovend stil en ik verroer me niet. Ik voel me als een konijn dat in de koplampen van een auto kijkt. Ik hou mijn adem in.

De stilte wordt verbroken als Lief kucht en zachtjes begint te lachen. Voorzichtig kruip ik achteruit onder de tafel vandaan. Beschaamd kijk ik op.

'Wat zit je haar goed' zegt Lief en geeft me een kus alsof er niets aan de hand is. 'Moet je vaker doen'.

Als je haar maar goed zit

Lotty Rothuizen

Over Lotty Rothuizen | @LieveLotty

Lotty is eigenaar van Tekststudio Schrijven en Schrappen.

Ze werkt als online copywriter en ghostblogger voor ondernemers en organisaties.

Haar persoonlijke columns gaan over *serieuze* vrouwenzaken, geschreven met een erotische twist, vol zelfspot, herkenbaar en hilarisch. Klaar voor een groter lezerspubliek.

Vond je dit e-book de moeite waard? Je doet me een groot plezier door het te delen op [Twitter](#).

Meer van mij lezen? Eerder verschenen *Het oog wil ook wat* en *Echte schoonheid zit van binnen*. Je kunt deze e-books nog steeds gratis [bestellen](#).

Contact?

06-13 59 30 44

lotty@schrijven-en-schrappen.nl

www.schrijven-en-schrappen.nl

www.lottyrothuizen.nl

